

Горе ж мені, горе!
Нешаслива доле,
Виорала бідна вдова } *Двічі*
Мисленьками поле.

Чорними очима
Та й заволочила,
Дрібненькими слізосьмиками } *Двічі*
Все поле зросила.

Вродилося жито —
Трава зелена,
Чи то, боже, твоя воля, } *Двічі*
Що я нещасная?

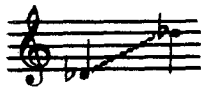
Плачу ж бо я, плачу,
Плачу вдень і вночі,
Виплакала в злій недолі } *Двічі*
Свої чорні очі.

А В КОВАЛИХИ СОБАКИ ЛИХІ

Українська народна пісня

Збірник С. Карпенка

Ноты с сайта - www.notarhiv.ru

Moderato

f

p

нар

А в Ко_ ва_ ли_ хи со_ ба_ ки

ли_ хи, ні_ ко_ му ви_ йти о_ бо_ ро_ ни_ ти.

А в Ковалихи собаки лихі,
Нікому вийти оборонити. (2)

Вийшла Тетяна та й нацькувала,
Вийшла Марина — оборонила. (2)

А геть, собаки, в соломі спати!
Ти ж, моє серденько, іди до хати. (2)

Пішли в садочок, в темний куточок,
Натрусали грушок повен фартушок. (2)